

Lørdag den 15. Maj 1937 Kl. 13³⁰

ankom til Rigsdagen *Deres Majestæter Kongen og Dronningen, Deres kongelige Højheder Kronprinsen, Kronprinsessen, Prins Knud* med Gemalinde, *Prinsesse Caroline-Mathilde*, med Følge.

De kongelige Herskaber modtoges paa Rigsdagens Trappe af Rigsdagens Præsidium og ledsagedes til Fælles Samtaleværelse, hvor Ministrene var kommet til Stede.

Fra Fælles Samtaleværelse ledsagedes de kongelige Herskaber til Folketings-salen, hvor de tog Plads under en i Salen anbragt Baldakin. Forinden havde Medlemmer af begge Ting givet Møde i Folketingssalen, og Folketingets Formand holdt herefter følgende Tale:

Deres Majestæter!

Deres kongelige Højheder!

Højtærede Forsamling!

Rigsdagens Præsidium har ønsket at markere Kongens 25 Aars Regerings-Jubilæum ved et Fællesmøde for Rigsdagens Medlemmer, og vi har ønsket, at Kongen vilde være nærværende ved denne højtidelige Lejlighed.

Vore Ønsker er gaaet i Opfyldelse. Jeg har den Ære at byde Deres Majestæter Velkommen i Rigsdagens Hus.

Vi har god Anledning til at bringe Landets Konge vor Hilsen og Lykønskning paa denne Højtidsdag, thi de forløbne 25 Aar, hvor Kongen har staaet i Spidsen for Regeringen, repræsenterer paa saa mange Maader en smuk og heldig Udvikling i vort Land.

Det har været en Periode med vægtigt Indhold, en Periode, som utvivlsomt vil komme til at staa med Glans over sig, naar Historien om vor Tid engang skal skrives. Kongens Navn vil her faa en værdig Plads.

Der er to Begivenheder i det forløbne kvart Aarhundrede, som i ganske særlig Grad fortjener at anføres ved Kongens Jubilæum.

Den første er Gennemførelsen af Grundloven af 1915, som bærer Kongens Navn. Ved denne Reform øvede Konge og Rigsdag Ret over for Danmarks Kvinder, som da blev stillet lige med Mændene, hvor det drejede sig om Statens Anliggender. Endvidere blev alle Statens Borgere stillet lige med Hensyn til Valgret.

Grundlovens Gennemførelse fandt Sted i en alvorlig Tid, hvor tunge Uvejrs-skyer trak op i hele Horisonten, og hvor Sindene hvert Øjeblik stemtes til dyster Alvor.

Det lykkedes at holde Verdenskrigens forfærdende Uvejr borte fra Danmarks Hus. I Bestræbelserne for at afværge Faren ved vi, at Kongen som Chef for Statsraadet øvede en personlig Indsats, som vi i saa høj Grad har Grund til at paaskønne, og som vi paa denne Dag siger Kongen Tak for.